

Mētrienas Dzīve

Izdod Mētrienas pagasta pārvalde
2014. gada jūnija avīze Nr. 6 (191)

Ko es gribēju tev šodien līdzi dot:
Sava laime katram pašam jāatrod,
Savi draugi katram pašam jāsatiek,
Katram pašam jāsasalst un jāapsnieg,
Katram pašam marta saulē jāatkūst.
Un ka ābelei no augļu svara jānolūst.
Katram pašam jārūgst līdzi raugam –
Tikai tā par cilvēkiem mēs augam.
/Ilmants Ziedonis/

Sveicam
Esmeraldū Auziņu un
Diānu Baltiņu
Mētrienas pamatskolu beidzot!
*Lai piepildās sapņi,
cerības zied un katra diena
tūk augšup iet!*

Mētrienas pagasta pārvalde

Izlaidums Mētrienas pamatskolā

NOTIKUMS

14. jūnijā izlaiduma valsis skanēja divām skaistām Mētrienas pamatskolas absolventēm Esmeraldai Auziņai un Diānai Baltiņai. Kopā ar viņām to izdejoja arī klases audzinātāja Lolita Juste.

Pēc svinīgās atestātu saņemšanas, absolventes, Mētrienas pagasta pārvaldes vadītājs Andris Dzenovskis, viņu vecāki un skolotājas devās nolikt ziedus pie piemiņas akmens „Visiem, kas dzīvojuši Mētrienā”.

„Man no šīs skolas paliks atmiņā jaukās skolotājas, skolas biedri, skolas pasākumi, pavārites, kuras ļoti labi gatavo. Man ļoti patika tas, ka katru rītu pie mājas piebrauca busiņš, kurš aizveda uz skolu, ekskursijas, kuras bija tālāk par Madonas novadu un, protams, arī izlaidums, kurš bija ļoti sirsnīgs... Saku paldies, skolotājiem par labu izglītošanu, tehniskajiem darbiniekiem, un Mētrienas pagasta pār-

Turpinājums 2. lpp.

Esmeralda Auziņa un Diāna Baltiņa.

ATCELTS

Atcelts Mētrienas pamatskolas salidojums

Informējam, ka Mētrienas pamatskolas salidojums, kas bija paredzēts 2014. gada 9. augustā, atcelts uz 2015. gada jūniju/jūliju.

Atvainojamies par sagādāto vilšanos tiem, kas cerēja satikties, bet tas nav šķērslis, lai satiktos klašu kolektīvi. Mētrienas pamatskola jūs vienmēr gaida!

Mētrienas pagasta pārvaldes vadītājs
Andris Dzenovskis

Jūnijs īsumā

07.06. Mētrienas volejbola komandu atpūtas pēcpusdiena Barkavā.

08.06. SDK „Mētra” un DDG „Saulgriezes” dodas ekskursijā pa Latgali.

11.06. Mētrienas volejbolistu piedalīšanās novada pludmales čempionātā Madonā.

11. – 12.06. Estrādītes iekārtošana Centra birzītē.

14.06. Mētrienas pamatskolas 9. klases izlaidums.

14.06. Mētrienas mednieku komanda šauj biedrības sacensībās Madonā.

15.06. Tautas nama dramatiskais kolektīvs izbraukumā pa Daugavu.

23.06. Kolektīvs Līgo vakars Centra birzītē.

25.06. Dalība novada pludmales volejbola čempionāta 3. kārtā.

28.06. DDG „Saulgriezes” koncertē Dzelzavā.

28. – 29.06. Mētrieniešu piedalīšanās Latvijas makšķerēšanas čempionātā tautas kausā Ļaudonā un Kalsnavā.

Notikumus apkopojā Ilmārs Grudulis

Turpinājums no 1. lpp.

valdei", atceras Esmeralda.

Vēlam Esmeraldai un Diānai veiksmi un izturību skaistajā zināšanu ceļā. Lai Jums viss piepildās!

Solvita Stulpiņa
L.D. Zommeres foto

Kopā ar Mētrienas pagasta pārvaldes vadītāju Andri Dzenovski.

Pie piemiņas akmens visiem, kas dzīvojuši Mētrienā.

Mētriena līgo!

*Vēl pāris sidrabainu
Smilgu ap gundegām sienu,
Lai spīd tavs vainags, līdz maina
Rīts nakti pret Jāņa dienu!*

Šis dzejnieces Z. Avotiņas rindas gluži kā rakstītas Līgo vakaram Mētrienā. Jāņu nakti nepazīnu, kura māte, kura meita... Visām ziedu vainadziņi...

Skaista bija Līgo nakts Mētrienā. Līgoja gan lieli, gan mazi, gan puīši, gan meitas. Un šogad tas notika centra birzītē pie Mētrienas tautas nama. Ar Mētrienas pagasta pārvaldes vadītāja Andra Dzenovska atbalstu un iniciatīvu tika uzstādīta neliela estrādiņa. Lielāko darbu veica Mētrienas komunālās saimniecības vadītājs Jānis Trops ar saviem strādniekiem.

„Centra birzīti izvēlējāmies tāpēc, lai visi, gan lieli, gan mazi var apmeklēt pasākumu”, stāsta Mētrienas pagasta pārvaldes vadītājs Andris Dzenovskis, „Ozolkalna estrāde ir samērā tālu no centra. Un, ja gadījuma līst lietūs, visi var saiet Mētrienas tautas nama zālē. Šī būs jauka tradīcija turpmākajiem gadiem. Priecēja, ka pasākums bija ļoti labi apmeklēts. Paldies birzītes kaimiņu mājās iedzīvotājiem Jaško ģimenei, kas skaistos latviešu tautas tērpos nāca uz pasākumu ar Līgo dziesmu, paldies Melītai un Ilmāram Gruduljiem par vēl vienu ugunscura iedegšanu, paldies Jānim Tropam un viņa komandai par ieguldīto darbu, paldies tautas nama vadītājai Anitai Amatai par pasākuma organizēšanu. Birzītē jāveic vēl daudz, jāiekārto soliņi, kur sēdēt, ir

Pasākuma vadītājas Anita Anna Amata un Dace Mālniece.

„Saulgriežu” māju ligotāji – Jaško ģimene.

Dejošanas prieks.

Sveicam Jāņus!

Līgo nakts burvība.

iecerē, ka varētu birzīti iežogot, lai to varētu izmantot arī Mētrienas pamatskolas pirmsskolas grupas audzēkņi. Paldies visiem, kas kopā ar mums svinēja vasaras saulgriežus Mētrienā”.

Vakara gaitā tika sveikti visi Jāņi, visi tika cienāti ar alu un sieru, notika alus dzeršanas sacensības un ticējumu skandināšana. Balli spēlēja

Ar gardu Jāņu sieru cienāja Dace

Ugunskurs.

Par kārtību rūpējās Laimonis Tumanovs.

muzikanti no Ļaudonas „Dadži”.

Man ļoti patika šis vakars. Vienkārši, latviski, skaisti. To arī redzējām smaidos līgotāju acīs un sejās. Paldies Anitai, Dacei un Jānim par viesmīlību, sagaidot ikvienu līgotāju!

Mētrienā līgo!

Solvītas Stulpiņas teksts un foto

Informē Mētrienas pagasta pārvaldes vadītājs

REDZESLOKĀ

Par jaunumiem un iecerēm Mētrienas pagasta attīstībā informē pagasta pārvaldes vadītājs Andris Dzenovskis.

Par Līgo svinēšanu Mētrienā.

Birzītē pie tautas nama esam ierīkojuši estrādi. Turpmāk Līgo vakars tiks svinēts tur. Ozolkalna estrāde ir tālu, lai tur varētu nokļūt visi līgot gribētāji, bet lietus laikā visi varam paslēpties tautas namā. Pagājušajā gadā ievilkām elektrību, šogad ierīkojām estrādi muzikantiem. Nākošais darbs – iekārtot soliņus. Ir iecerē birzīti iežogot, lai to varētu izmantot Mētrienas pamatskolas pirmsskolas grupas audzēkņi atpūtai.

Par Mētrienas pamatskolas salidojumu.

Mētrienas pamatskolas salidojumu bijām iecerējuši šā gada 9. augustā. To nācās atcelt, jo uzzinājām, ka skolai nākamgad paliek 150 gadi. Salidojumu rīkosim 2015. gada jūnijā beigās vai jūlija sākumā. Sekojiet informācijai! Būs pabeigts viss iecerētais skolas remonts, kas norit jau vairāku gadu garumā. Salidojuma rīkošanu apgrūtinā arī veiksmīgais projekts – asfalta klāšana no Mētrienas līdz Atašienei, jo sko-

las telpas izmanto asfalta būvētāji.

Par sociālā dzīvokļa izveidi.

26. jūnijā Madonas novada pašvaldības domes sēdē izklāstīju savu redzējumu par vēlmi Mētrienā izveidot sociālo dzīvokli. Deputāti nolēma piešķirt sociālā dzīvokļa statusu dzīvoklim Skolas ielā 7 pirmajā stāvā. („Zīles”, kur agrāk bija Lattelecom telpas). Dome remontam piešķīra līdzekļus EUR 3500 apmērā. Šī nauda tiks izlietota dzīvokļa remontam un sanitārā mezgla ierīkošanai. Otrā stāva telpas piedāvāju izmantot vecākā gada gājuma mētrieniešiem kā dienas centru brīvā laika pavadīšanai.

Jaunieši strādā pagastā.

Madonas novada pašvaldība šī gada vasaras mēnešos īsteno projektu Jauniešu karjeras izvēles un amata prasmju apguve, lai atbalstītu jauniešu amata prasmju apguvi vasaras periodā, veicinātu jauniešu karjeras un neformālās izglītības attīstību Madonas novadā, piešķirot finansējumu 30 jauniešu atalgojumam. Jaunieši pieteikumus uz piedāvātajām vakancēm varēja iesniegt līdz 16. maijam. Atbilstoši Darba likumam skolēni līdz 18 gadiem, kas mācās vēl pamatskolā, skaitās bērni, un viņu darba laiks nepārsniegs četras stundas dienā. Tie, kas jau beiguši pamatskolu un

viņu vecums nepārsniedz 18 gadu sliekšni, strādās septiņas stundas dienā, bet 18 līdz 20 gadus veci jaunieši – astoņas stundas dienā. Par darbu skolēni saņems nepilnus divus eiro stundā. Pieteiktus varēja jaunieši no 16 gadu vecuma. Mētrienā vēlmi strādāt izteica četri jaunieši.

Mētrienas pamatskolas pirmsskolas grupiņā audzinātājam pieskatīt mazos palīdz Esmeralda Auziņa un Diāna Baltiņa. Savukārt dažādos darbiņos – gan pagasta labiekārtošanas darbos, gan remontdarbos pieredzējušiem strādniekiem palīdz Armands Armando Bruja un Brajens Semjonovs. Jauniešiem tiek dota iespēja fiziski darboties, saņemot par to arī algu. Tā ir lieliska iespēja, lai katrs pats saprastu, kas ir labāk, mācīties vai strādāt fizisku darbu.

Piedāvājums iedzīvotājiem.

Ir atsākts ceļa remonts līdz Atašienei. Ceļa strādnieki pusdieno Mētrienas pamatskolā. Iedzīvotājiem ir iespēja virtuvē piedāvāt savus dārzeņus, sulas, gaļu, piena produktus, olas, kartupeļus. Sīkāku informāciju var gūt un produktus piedāvāt Mētrienas pagasta pārvaldē pie Antoņinas Krasovskas, telefons 20371426. Iespēju robežās varbūt varam atrast arī kādu piemērotu darbu ceļa remonta laikā.

Saulgriezes svin Pēterdienu Dzelzavā

PASĀKUMI

28. jūnijā pēc skaisti pavadītiem Jāņiem dāmu deju grupa Saulgriezes devās svinēt Pēterdienu uz Dzelzavu. Koncerts „No Jāņiem līdz Pēteriem” notika Dzelzavas estrādē. Tajā piedalījās Dzelzavas kultūras nama vokālais ansamblis Variants, Sarkaņu pagasta jauktais ansamblis Rondo, Sarkaņu pagasta jauniešu deju kolektīvs Resgaļi, Dzelzavas kultūras nama jauniešu deju kolektīvs Zīlūks, Dzelzavas senioru deju grupa Dzeldes, Ošupes pagasta vidējās paaudzes deju kolektīvs Degumnieki, Dzelzavas pagasta līnijdeju grupa Silver Step, Degumnieku tautas nama amatiereteātra kolektīvs Cits variants un mēs, Saulgriezes.

Mūs sagaidīja skaisti izrotāta Dzelzavas estrāde. Arī laiks jauks. Dejojām trīs dejas – „Saldā dzīve”, „Ak, Jāni, precē mani!” un „Čī, čā, gotiņa”. Pēc koncerta notika kopīga ugunsкура iedegšana un balle.

Liels paldies meitenēm, īpaši paldies sakām Leldei, kas izglāba mūsu kolektīvu un šoferītim Viktoram. Paldies Mētrienas pagasta pārvaldei par atbalstu.

Solvītas Stulpiņas teksts un foto

Ak, Jāni, precē mani!

Čī, čā, gotiņa!

Saulgriezes fināla deļā!

Karaliski tērpi, gardi gliemeži un veldzējošs

Lubāna ezers

CEĻOTPRIEKŠ

Jau par tradīciju kļuvis, ka pavasarī, noslēdzot sezonu, Mētrienas tautas nama pašdarbības kolektīvi dodas pelnītā ekskursijā. Dāmu deju grupa „Saulgriezes” un senioru deju kolektīvs „Mētra” šoreiz devās uz skaisto Latgali.

Ir Vasarsvētki. Preiļu Jaunavas Marijas debesis uzņemšanas Romas katoļu baznīcā notiek dievkalpojums. Mazliet pakavējamies. Apskatām baznīcu no ārpusē. Tā celta no laukakmeņiem un sarkanajiem ķieģeļiem ar cinka skārda jumtu. Ēka ar 30 metrus augstu torni, kurā atrodas trīs zvani.

Kopbilde.

Dievnamu ieskauj liels dārzs. Mūs pārsteidz lietus. Dodamies tālāk.

Leļļu muzejs Preiļos. Lielākā daļa gan šeit jau bijuši. Tāpēc nolemjam, ka šoreiz iejutīsimies karalieņu, karaļu un citu galma ļaužu lomās. Tiekam ietērpti skaistos, cēlos, krāšņos tērpos. Valda prieks, smieklī un sajūsma vienam par otru. Individuāla un kopīga fotografēšanās.

500 metrus aiz pilsētas robežas uz Daugavpils pusi atrodas vīngliemežu audzētava „Ošu mājas”. Šoferītis Viktors mūs vizina turp. Spriežam un domājam, kā būs. Kurš varēs, kurš nevarēs degustēt gliemežu kārumus? Mūs sagaida pats saimnieks Ainis. Tik atraktīvu un aizraujoši stāstīt varošu cilvēku es redzēju un dzirdēju pirmo reizi. Tāpēc vien iesaku apmeklēt šo vietu. Saimnieks mūs iepazīstina ar vīngliemežu audzēšanas īpatnībām, izrāda savus voljērus, kur mitinās gliemeži, stāsta, kā tos pārstrādā. Pēc tam mūs sagaida klāts galds. Degustējam divu veidu produkciju. Visiem garšoja. Pat tie, kas sākumā atteicās no delikateses, vēlāk tomēr nenocietās un tās baudīja.

Tālāk dodamies uz Lubāna ezeru. Tā ir Austrumlatvijas zemiene, Lubāna līdzenums, viens no daudzveidīgās un krāšņās Latgales fenomeniem. Lubāns platības ziņā ir lielākais ezers Latvijā, taču jau kopš pagājušā gadsimta trīsdesmitajiem gadiem savaldīts ar dambjiem, lai glābtos no ik pavasara plūdiem. Tiem, kurus fascinē nemierīgā un vētrainā Lubāna konkurente Rāzna, šis sekla ezers varbūt liksies vienmuļš, taču, savukārt, Rāznā nav tādas ūdensputnu un zivju bagātības. Lubāna mitrāja komplekss ir iekļauts Eiropas nozīmīgāko putnu vietu sarakstā, pavasara migrācijas laikā te vienlaicīgi uzturas vismaz 23 000 ūdensputnu. Šeit konstatētas 236 putnu sugas, no tām 87 ir Eiropā apdraudētas sugas. Lubāna ezers un Īdeņas dīķi ir viena no nedaudzajām baltā gārņa ligzdošanas vietām Latvijā. Skaisti būtu ieraudzīt šo balto gārni, tad ir jābrauc pavasarī un jā-rāpjas kādā no sešiem putnu novērošanas torņiem, uz kuriem putnus vērot brauc pat no Japānas.

Nogriežamies no zemes ceļa pa vēl mazāku, bet labi iebrauktu ceļu, un braucam uz Īdeņas ciemu, kas atrodas Lubāna ezera dienvidaustrumu krasta augstienē. Ciems daudzus gadsimtus bijis no apkārtnes nošķirts, no vienas puses – Lubāns, no citām – zemas pļavas, purvi un meži. Nosaukums Īdeņa ir latgaliskā vārda iudini (ūdeņi) pagalam neveiksmīgs latviskojums, taču īdeņieši (iudiniši) par to nesumst. Īdeņa ir unikāla ar to, ka tas ir vienīgais Latgales zvejnieku ciems un zvejniecība ir īdeņiešu pamatnodarbošanās jau kopš aizvēsturiskiem laikiem. Arī ciema sētas ir īpatnēji izvietotas, ne gar ceļu – kā parasti

Un ēdiena baudīšana var sākties.

Našķi no gliemežiem.

Skats uz bijušo jūru.

Jānis Macāns stāsta par Lubāna ezeru.

Būs garda maltīte.

Latgales sādžās jeb ciemos, bet cieši gar ezera seno krastu. Zvejnieku ciema iespaidu pastiprina vēju sanestie smiltāji un kāpu priedes, kā arī dažām mājām sastopamie pašu saimnieku darinātie niedru jumti. Nagļu pagasta tūrisma informācijas centra vadītāja un viesmīlīgā Zvejnieku māju saim-

niece Anna Macāne stāsta, ka te kādreiz bijusi arī pils, par to liecina stāvais pilskalns, no kura Lubāns paveras kā uz delnas.

Zvejnieku māju saimnieks Jānis Macāns prot visu – gan vilkt no Lubāna bagātīgus lomus, gan pēc savas receptes paša darinātā žāvētavā kūpināt zivis, vārīt zivju zupu milzīgā grāpī, no kura pietiek arī papildporcijām, gan arī stāstīt bezgalīgus stāstus par Īdeņas ciemu un īdeņiešiem.

Tālāk dodamies uz Teirumņiku purva dabas taku. Mums priekšā rīdzinieki, kas izbauda ezera dūņu maigo pieskārienu. Mūs atkal pārsteidz neliels lietus.

Mūsu ekskursija noslēdzas ar atpūtu un gardām pusdienām pie Lubāna ezera dīķiem. Pateicoties Toņas paziņām, tiekam ielaisti privātpašumā. Mūsu atpūtu netraucē ne brāzmainais vējš, ne draudošie lietus mākoņi tālumā, ne gotiņu apmeklējums, kas brīvi ganās starp dīķiem un meklē sev, ko kāru uzlikt uz zoba.

Diena pāiet nemanot. Esam priecīgi izbaudījuši skaisto Latgali, atpūtušies, saņēmuši nepieciešamo dopinga nākamajai sezonai.

Paldies šoferītim Viktoram, kas mūs viegli un droši izvizināja pa dzimtās zemes ceļiem. Paldies Mētrienas pagasta pārvaldei par atbalstu.

Solvitas Stulpiņas teksts un foto

Darba stimulēšana pret paša gribu

MANAS ATMIŅAS

Vecākā paaudze atceras pirmos kolhoza gadus, kad darbu vajadzēja veikt noteikti, ka tas nepieciešams kolhoza eksistencei, arī, lai saražotu vajadzīgo produkciju, lai norēķinātos ar valsts uzliktajām saistībām, kuras diemžēl nebija mazas. Tas bija laiks, kad valsts ekonomika vēl nebija nostiprinājusies pēc ilgajiem, postošajiem kara gadiem. Arī jaunais saimniekošanas veids – kolhozi negribēja un neprata ražošanu nostādīt līmenī, kādu prasīja vājā valsts ekonomika.

Visi labi atceramies, ka tāda produkcija, kā cukurs, laukos gandrīz nemaz nebija pieejama. Paši no cukurbietēm vārīja sīrupu, ko izmantoja cukura vietā. Pilsētā, protams, mazos daudzumos cukuru tirgoja. Jau no vakara pie veikaliem stāvēja rindas līdz tā atvēršanai. Es tolaik mācījos Madonas vidusskolā. Un tad ne vienmēr pienākošo pus kilogramu cukura izdevās nopirkt, jo paredzētais dienas tirgošanas limits visiem nepietika... Nakts izstāvēta par brīvu.

Lai nodrošinātu valsti ar nepieciešamajām izejvielām, kolhoziem bija uzlikts plāns, cik cukurbiešu jāizaudzē valstij.

Protams, šis darbs gūlās uz sieviešu roku darbu, jo mehanizācijas šīs kultūras apkopšanai nebija nekādas. Iesēšanu veica samērā viegli, kolektīvi. Bet pēc tam sākās grūtākais – ravēšana, retināšana. Grūts, garlaicīgs roku darbs. Brigadieris iesēto platību proporcionāli sadalīja uz brigādē esošajām sievietēm, katrai atzīmējot savu platību, ar „birku” atzīmējot katras ravētājas vārdu, protams, tas kontroles nolūkos. Samaksu paziņoja pēc iegūtās produkcijas, jo kolhozā par nostrādāto darba dienu bija paredzēta samaksa, bet naudas arī bija tik, cik bija... Iepriekšējā gadā uz vienu darba dienu bija izmaksāts 0,20 rubļi. Nākošajā gadā to atskaitīja kā parādu kolhozam. Tāpēc arī visus darbus kolhoznieki veica ar „gariem pirkstiem”. Tas, protams, nestimulēja saimniecības attīstību.

Tagad par cukurbietēm... Brigadierim viens gabals bija iedalīts par daudz. Pietrūka ravētāju skaita. Mana mamma tad kopa zirgus, arī viņai norma pienācās. Es – vidusskolniece – arī čakli piedalījos vasarā kolhoza darbos. Brigadieris pierunāja mammu paņemt pāri palikušo gabalu. Ja paņemta, tad jāapkopj, tā māte noteica. Uz vagas tupējām visa ģimene, arī skolnieks brālītis ne ar sevišķu patiku tika „vilīts”

līdz uz tīrumu. Tēvam pienācās izlūgties ar „ezīti” vairākas reizes pārbraukt ravējamo platību. Biešu lauks paņēma visu skaisto vasaru, līdz galējai nepatikai... Mātes neatlaidībai, arī labiem laika apstākļiem, bietes izauga skaistas. Neatceros konkrēto gadu, ne arī iegūtās produkcijas daudzumu, bet gala iznākumu gan! Kolhoza nodotās bietes atprečoja ar cukuru. To savukārt sadalīja ravētājiem, proporcionāli iegūtajai ražai. Mūsu ģimene ziemā saņēma 1 maisu un 3 kilogrami cukura! Kā neviens kolhozā. Laikā, kad vēl ar cukuru bija problēmas...

Nākošajā gadā brigadierim nebija problēmu ar biešu gabaliem. Katrs gribēja lielāku gabalu, lai izaudzētu vairāk. Brigadieris priecīgs, sievas cerībās – ziemā tikt pie cukura! Bet iznākums? Cukurfabrika kolhozam samaksāja naudu, to ieskaitīja kopīgā kolhoza kasē. Par ravēšanu aprēķināja darba dienas, par kurām saņēma kapeikas...

Mūsu darbs brigadierim pirmajā pavasarī palīdzēja tikt ar ravējamo platību galā, bet biešu ravētājiem – nokārti deguni. Tā dzīvē gadās, ne tikai kolhozā, bet arī šodienā nenosaka nekādu dzīves garantiju, bet darba cilvēkam viss jāpieņem kā ir.

Mirdza Kozlova

Bērnības laiks Mētrienā

Liels paldies „Mētrienas Dzīves” veidotājiem un sūtītājiem. Saņēmu piecas avīzītes labu laiku atpakaļ, bet arvien nevaru sagatavoties rakstīt. Biju jau divas reizes saslimis. Vienu reizi jau domāju, ka būs zemes dzīve jāatstāj. Bet mans neredzamais ārsts mani atkal atgriezta normālai veselībai.

Šoreiz rakstīšu par savu bērnības dienu dzīvi Mētrienas pagastā. Tagad visi ir nemierā ar mazajām pensijām. Bet agrāk jau pensiju saņēma tikai tie, kas bija strādājuši valsts darbā. Mans tētis ar māmuliņu arī nesaņēma pensiju, kaut bija strādājuši kolhozā. Pensijas devēji tētim atbildējuši, ka jums jau pensiju nevajag, jums daudz bērnu, kas jūs apgādās. Mētrienā bija daudz tādu māju, kam bija maz zemītes, bet katrs jaut ko strādāja un pelnīja. Katrs savā zemē izaudzēja kartupeļus un citus dārzeņus. Kam bija iespēja, turēja gotiņu, kas apgā-

dāja ar piena produktiem. Bija arī tādi amatnieki, kam vispār zemes nebija. Bija kurpnieks Pēteris Liepiņš, kas bija labs amatnieks. Mani, sākoties skolai, tētis aizveda pie kurpnieka Liepiņa, viņš noņēma mēru un drīz bija skaisti šņorzābaciņi, kādus pat veikalā nedabūtu. Mans tētis bija galdnieks, kas darināja gultas, skapjus, ķeblišus un krēslus. Arī vērpjamos ratiņus virpoja ar kājminamo virpu, jo elektrības vēl nebija. Bija arī drēbnieki, skroderi un šuvējas. Bija arī mucinieks Vīksna, kas gatavoja mucas un cits koka traukus. Visi strādāja, pelnīja, bija paēduši, pliki nestaigāja. Tagad, aizbraucot uz Mētrienu, jābrīnās, kur kādreiz bija mājas, tagad vairs nav. Kur agrāk bija skaisti sakopti lauki, tagad ar krūmiem un nepļautu zāli, kur pavasarī dedzināt kūlu. Gandrīz katrā mājā bija bērni, mani skolas biedri. Cik no viņiem vairs dzīvi, cik aizsaulē aizgājuši? Cik

izsūtīti uz Sibīriju? Cik krituši karā, svešos kara tērpos? Es, kā viens no deviņu bērnu ģimenes, vasarā, skolas brīvlaikā, gāju ganos pie saimniekiem, lai nopelnītu skolas drēbes un apavus. Gāju trīs gadus. Vienu pie Štāka muižā, vienu Zviedrukalnā pie Gravāna, vienu Stārniekos pie Trepes stacijas. Tur bija jāuzmanās, jo ganības abās dzelzceļa pusēs. Arī Rīgas – Daugavpils šoseja vienā pusē. Automašīnu tolaik neredzēju gandrīz nevienu.

Viens mans klasesbiedrs Jānis Briedis dzīvo Kanādā Toronto, kuram jūlijā jau būs 91 gads. Viens klasesbiedrs Videvuds Lejiņš, kas kara gaitās nokļuvis Kanādā, tagad jau miris un viņa pelni ir atvesti uz Latviju, Lestenes brāļu kapiem.

Šoreiz teikšu uz redzēšanos kapu svētkos Ļaudonā, ja Dievs dos veselību un dzīvību.

Jānis Pakārkliis

Pa bērņības takām

Hmm... Dārzi apsēti, daudz maz izra-
vēti, svētdiena un Vasarsvētki. Neko jau
mājās nedarīsi. Domāts, darīts, iesim uz
Siksalu, kas mums, četrām draudzenēm ir
tradīcija – vienreiz gadā tur pabūt. Šoreiz
Vēsmas vietā pārgājienā piesakās Elīna.
Kad ieraudzīju, ka Anitai un Elīnai kājās
botes, sabiedēju viņas ar čūsku bariem, sa-
rūsējušām naglām taciņas dēļos un dziļiem
ūdeņiem. Paklausīja. Pirmo reizi gājām pa
jauno taciņu, labi, ka laikus noreagējām un
pagriezāmies pareizā virzienā. Centos būt
gida lomā – stāstīju visu, ko zināju – gan
par skaisto mežu, kas bija pirms vētras, bet
tagad tur paveras mēness ainava, gan par
pazemes upi, kurā zirgs vienmēr iestīga
līdz vēderam. Jūdzām laukā, likām kokus
zem vēdera. Atcerējos kādu pavasari, kad
mēs ar mammu gājām ciemos pie vectēva.
Pret ezeru viss ceļš bija applūdis ar tumšu
ūdeni. Vilkām nost zābakus un tā arī pu-
kodamās bridām labu ceļa gabalu. Nu lūk,
arī Islienās ezres klāt. Pasēžam, es atkal
atcerējos Tolkājas vecmammu, kura uz
šejieni gāja makšķerēt, es arī līdzī paņēmta.
Neatceros, vai zivis ķērās, bet pļavu viņpus
ezera gan atceros, jo tur ziedēja zilie zvani-
ņi – lieli un daudz. Aiz ezera, pa labai rokai
ir interesants bērzu mežs – balts, balts.
Nezin kāpēc man liekas, ka pa tādiem gāja
partizāni filmās par karu. Pievērsām uzmanī-
bū augiem, kas aug takas malās, necik
gudras jau neesam un nezinām, kā sauc.
Ak, Dievs, cik ātri skrien laiks – vēl atceros
aploku Siksalas malā, uz kuru vietējie dzina
govis ganīt, bet tagad aug liels bērzu mežs.
Pa kuru laiku?

Pirmais gājiens bija uz kapiem, noliku
puķes saviem mīļajiem, jo krievu kapsētās
nav kapusvētku, bet Vasarsvētkos iet uz
kapiem. Diemžēl mēs bijām vienīgās, un
nelieloties – manas dzimtas kapi bija vai vie-

Esmu vēl bērņības pusē.

ņigie sakoptie. Nav piederīgo? Vienaldzība
pret aizgājējiem? Cita kapu kultūra? Nu jā,
katrs dzīvo kā grib un tas ir pareizi.

Nomazgāju seju Siksalas ezera ūdenī,
ar acīm apmīļoju vectēva mājiņu ceļa malā
un dodamies mājupceļā. Uzkāpjam vēl
tornī un pusdienojam pie galdiņa.

Brašā solī dodamies mājās, jāskatās,
lai kādai naglai neuzkāp uz galvas, dažreiz
gadās uzkāpt uz dēļa gala, kas, aizmugurē
esošajam, gandrīz trāpa pa galvu. Arī Sildu
mala ir klāt. Vēl pēdējā fotogrāfija pie barje-
ras – es esmu tajā pusē, kur mana bērņība,
mani mīļie vecīši, kopīgie brīži ar mammu,
kur ir atmiņas tikai man vienai piederīgas.

Paldies Ligītai, Anitai un Elīnai par
kopā būšanu, par to, ka deva man iespēju
vēlreiz pabūt dzimtajā Siksalā, ka uzklusīja
manas atmiņas, ka ļāva šajos Vasarsvētkos
neko nedarīt...

Eugēnija Jermacāne
Foto no personīgā arhīva

Baudām purva dabu.

Skatu tornī.

Top gardums virtuvē

IDEĀLA SIERA KŪKA BEZ CEPŠANAS

*Ļoti universāla un vienkārša recepte –
kūkas pagatavošanai nav nepieciešama ce-
peškrāsns, vienīgā rūpe ir „sadržētis”
ar želantīnu un atrast vajadzīgo proporciju!*

Nepieciešams: pamatnei:

200 g cepumu Selga, 200 g sviesta,
krēmam – 500 g Mascarpone siera, 1
iebiezinātā piena bundžiņa ar cukuru, 500
ml saldā krējuma, 1 laims, 1 citrons, 30 g
želantīna, dekorēšanai – svaigas ogas vai
šokolāde ar riekstiem.

Pagatavošana:

Cepumus sadrupina sīkos gabaliņos,
ar rokām samīca kopā ar mīkstu sviestu.

Sviesta un cepumu drupačas liek
kūkas formā un izlīdzina, ar rokām cieši
piespiežot pie pamatnes. Liek trauku le-

dusskapī atdzesēties, tikmēr gatavo siera
masu.

Želantīnu pārlej ar 50 ml vēsa ūdens.
Liek traukā svaigo sieru, *Mascarpone
vietā var izmantot jebkuru citu svaigo sieru
bez piedevām) pievieno iebiezināto pienu,
piespiež citrona sulu un pierīvē laima mizi-
ņu. Visu sakul mikserī.

Uzbriedināto želantīnu karsta ūdens
peldē izkausē un ieputo siera un iebiezinātā
piena masā.

Saldo krējumu sakul stingrās putās.
Ja vēlas, saldajam krējumam var pievie-
not vaniļas cukuru, bet patiesībā nav pat
nepieciešams – kūkai saldums būs no
iebiezinātā piena, aromāts – no citrona
un laima, kā arī no ogām, kas izmantotas
dekorēšanai.

Putukrējumu
ieciļā siera masā
un visu pārlej kū-
kas formā uz cepumu pamatnes.

Liek kūku ledusskapī sastingt un
atdzist – pēc aptuveni 4 stundām tā būs
gatava ēšanai.

Pirms pasniegšanas dekorē ar svai-
gām ogām.

Kāda ir Tava iecienītākā recepte?
Pastāti to citiem! Tuvojas konservēšanas
laiks, varbūt tev ir kaut kas garšīgs un
interesants, ar ko padalīties! Neturi sveci
zem pūra!

Receptes vari sūtīt uz e- pasta adresi:
solvitas1235@inbox.lv Mēs tās publicē-
sim avīzītē!

Uz stirnāžiem un meža cūkām

MEDĪBAS. MAKŠĶERĒŠANA

Stirnu āžu medības atļautas no 1. jūlija. Mētrienas mednieku un makšķernieku kolektīva valde nolēma āžu medības sākt īsi pirms Jāņiem – 21. jūnijā. Noteiktā datuma pēcpusdienā vispirms notika kolektīva biedru sapulce. Pēc tam klātesošie devās uz mežu. Sapulcē no kandidātiem par biedriem tika apstiprināti Rolands Družīks, Intars Jurģis un Gunārs Pastars. Sapulcē tika pagarināts kandidāta stāžs Anatolijam Karaušu. Kolektīvs lēma, ka maksimālais mednieku skaits Mētrienas organizācijā joprojām nevar būt lielāks par trīsdesmit pieciem. Tika nolemts, ka pie uzņemšanas priekšroka dodama Mētrienas pagasta iedzīvotājiem, kā arī personām ar tuvu radniecību ar kādu no kolektīva biedriem. Lielākas meža vai lauksaimniecības zemju atrašanās personīgajā īpašumā var būt zināma priekšrocība pagastā dzīvojošajiem. Atkārtoti lēma, ka kandidāti un viesmednieki nemedī aļņus, briežus un stirnāžus. Kolektīva biedri bija vienprātīgi, ka 2014./2015. gada medību sezonā jāmedī arī aļņu govīs, briežu govīs un teļi. Iepriekšējos gados to darīja ierobežoti. Vienā vakarā

nemedī medniekam vairāk kā vienu alni vai briedi, tajā skaitā arī dzīvniekus līdz gada vecumam. Meža cūku medijamo skaitu medniekiem neierobežot. Mednieki iepazinās ar kolektīvam atļauto medījumu limitu. Tas ir līdzīgs iepriekšējās sezonas pieļaujamajām normām. Mētrienā varēs nemedīt 7 pieaugušos aļņus un 7 līdz 1 gada vecumam. Staltbriežiem limita noteikumi citādi. Driķst nemedīt 5 buļļus, 6 govīs un 6 dzīvniekus līdz gada vecumam. Stirnām jāmedī 10 āži un 15 kazas vai kazlēni. Tiks apspriests jautājums, ka atsevišķos kaimiņu kolektīvos staltbriežu atļautais nemedijamais limits ir nenormāli liels. Tāda prakse var samazināt jūtami staltbriežu skaitu Mētrienas pagastā.

Sakarā ar dažādām likstām Latvijas meža cūku populācijā, to medību limits ir palielināts. Sezonā varam nemedīt 90 dzīvniekus. Taču sapulcē vienojās, ka nebūtu lietderīgi Mētrienā nemedīt vairāk kā 50 cūkas. Tomēr sakarā ar cūku mēra izplatību, varētu nākties kolektīva nostāju mainīt. Jaunajā sezonā līdz 1. jūlijam nemedītas Mētrienā 9 meža cūkas. Visi eksemplāri gadu veci, kas ir ļoti labi. Veiksmīgo skaitā Jānis Trops ar trijiem medījumiem pie Aizpurvēm, Banderiem un Purmalēm. Tikpat daudz pērnā gada

dzīvniekus nemedīja Uģis Irbe Dobupes – Lejasāru un Saulgriežu apkārtnē. Pa vienam pērnā gada sivēnam Gunāram Pastaram, Intaram Jurģim un Jānim Irbem laukos aiz Banderiem, Simsāniem un Ārēm.

10 stirnāžu sekmīgas medības noslēdzās 21. un 22. jūnijā. Veiksminieki bija Fridrihs Hāze savā laukā aiz Plēšām, Juris Jefimovs paša izkoptajos Zaļlaukos, Uģis Irbe pie Saltupiem, Mareks Platačs pie bijušā Dēgļu ganu ceļa, Kaspars Rozītis Aizelksnē, Dīks Aivars laukā pie Purmalēm, Valdis Kaminskis netālu no Lielniekiem, Intars Jurģis Vīkšņos, Andris Jaško Saulgriežos un Bruno Radziņš pie Aizpurvēm. Ragu trofejas visiem necilas. Jauni dzīvnieki ar īsiem, kropļīgiem radziņiem. No medību saimniecības viedokļa tādi āži medijami pirmie stirnu ģenētiskā fonda uzlabošanai.

Mednieki regulāri piedalās šaušanas sacensībās ar medību ieročiem. Atzinība Pēterim Bebrim (senioram), Pēterim Bebrim (junioram) un Intaram Jurģim par piedalīšanos Madonas mednieku un makšķernieku biedrības sacensībās 14. jūnijā.

Ilmārs Grudulis,
Kolektīva valdes sekretārs

Makšķerē un sacenšas

Trijos makšķerēšanas sporta čempionātos Mētrienas pagasta veiksmīgākie jaunieši, dāmas un vīri tika noskaidroti jau pavasarī. Aizrautīgākie turpina savas nodarbes dažādās ūdenskrātuvēs tuvumā un tālumā.

Pavasaris bija ļoti silts. Mētrienā kokiem lapas saplauka divas nedēļas agrāk nekā gadu iepriekš. Tāpēc arī Aiviekstē tika gūti labi sapalu lomi. No pus jūnija laika apstākļi mainījās. Palika vēss. Katru dienu lija. Makšķerēšanā sākās neķeršanās.

Dažādu ūdeņu vējos rūdītais Gunārs Grigulis savam lielajam jūnija lomam gatavojās rūpīgi. Aiviekstē Dupenu apvidū plānotā makšķerēšanās vietā izdarīja piebarošanu. Upē kaisīja sautētus kviešu graudus. Laivu noenkuroja netālu no zālēm. Kā ēsmu uz āķa izmantoja kukurūzu. 25. jūnijā ap pulksten deviņiem no rīta Gunārs sagaidīja cerēto. Divi skaisti divus kilogramus sveroši plauži tika iecelti laivā. Trešais līdzīgs norāvās. Upes straume piensēja laivu pārāk tuvu lielo zivju vietai. Plauži ir uzmanīgi. Ar to pirmā pērcjāņu cope bija beigusies, bet Gunārs bija apmierināts. Līdz plaužu noķeršanai bija paspējis izvilkt dažas gliņas upes raudas. Veiksmīgais makšķernieks

Grigūļa brekši.

atcerējās, ka ap 15. maiju Daugavā pie Grostiņiem noķēris 5 sapalus. Katrs varā virs 1,5 kg. Kopā esošais Jānis Kuprans arī ticis pie 1,3 kg krietna Daugavas iemītnieka. Atpakaļ ceļā no Grostiņiem netālu no Aiviekstes ciemata saķēris vairākas viļķes. Vienu uz āķa un atpakaļ upē, cerot uz kādu līdaku. Rezultātā ne līdaka, bet dižciltīgāks loms. Forele svarā veselu kilogramu.

Divās dienās – 28. jūnijā Ļaudonas

pagastā, bet 29. jūnijā Kalsnavas pagastā – notika Latvijas čempionāts makšķerēšanā ar pludiņa makšķeri tautas klasē. Sacensības organizēja Latvijas makšķerēšanas sporta federācija sadarbībā ar Kalsnavas pagasta pārvaldi. Mētrienas sportistus pārstāvēja pēdējos gados spēcīgais pagasta komandas sastāvs – Rolands Kaļeiņikovs, Genādijs Sinkevičs un Ingars Vestfāls. Nenoģurstošais komandas organizators Rolands Kaļeiņikovs ar rezultātiem apmierināts. Ko gan vairāk var vēlēties, ja pirmajā dienā starp 30 dalībniekiem 1. vietu ieguva mūsu Genādijs Sinkevičs. Pie salīnām, augšup Aiviekstes tiltiem Ļaudonā, Genādijs noķēra 3,5 kg smagu sapalu lomu.

Genādiju var saukt par sapalu makšķerēšanas meistarū, jo pavasarī viņš izvilka visvairāk sapalu mētrieniešu vidū. Otrajā sacensību dienā Kalsnavā visiem ķeršanās bija gaužām vāja. Arī Mētrienas makšķernieki ne individuāli, ne komandu vidū vērtējumā augstākās vietas neguva. Bet Rolandam jau padomā vest komandu vēl uz daudzām sacensībām.

Ilmārs Grudulis
Jāņa Kuprana foto

Mētrienieši smilšu laukumos

SPORTS

Ar 28. maiju sākās Madonas pilsētas 2014. gada atklātais čempionāts pludmales volejbolā. Čempionāts notiks piecās kārtās Madonas pilsētas pludmales volejbola laukumos karjera ezera krastu tuvumā. Katra kārtā notiek divās pievakarēs. Vienā spēlē vīriešu un jauniešu komandas, otrā vakarā sievietes, kā arī veterānu vienības. Mētrienas volejbolisti startē tikai vīriešu komandu spēlēs. Tāpēc turpmākajā tekstā tikai par vienu divām spēļu dienām.

No Mētrienas volejbolistiem pilsētas čempionātā piedalās Arturs Fridrihsons, Jurgis Seržāns un Andris Seržāns. Viņi

spēlē jauktos pāros ar citu komandu volejbolistiem. Otrā čempionāta kārtā notika 11. jūnijā, bet trešo kārtu izspēlēja 25. jūnijā. No mētrieniešiem vislabāk veicās Andrim Seržānam, kurš pāri ar Maltu pirmajā kārtā izcīnīja godalgotu vietu. Cerēsim uz panākumiem jūlija spēlēs.

14. jūnijā Jūrmalā notika senioru 51. sporta spēļu sacensības pludmales volejbolā. Madonas dāmu komandā spēlēja Līga Pastare un kādreizējā Mētrienas spēlētāja Mārīte Rūliete. Līga un Mārīte izcīnīja bronzas medaļas. Mētrienas pagasta sporta organizatore Līga Pastare ir joprojām labā formā. To parādīja viņas veiksmīgā spēle Madonas novada klasiskajā čempionātā.

Sporta cienītāji seko arī Latvijas plud-

males volejbola čempionāta gaitai. Mēs ļoti priecājamies, ka Latvijas pludmales čempionāta pirmajā un otrajā kārtā Rīgā un Jēkabpilī uzvarēja mētrienietis Edgars Točs kopā ar Rihardu Finsteru. Atgādināsim, ka Edgars Točs ir patreizējais valsts čempions klasiskajā volejbolā. Vēlam tikpat izdrušās spēles nākošajās kārtās.

Cik atļauj laika apstākļi, treniņi notiek arī Mētrienas pamatskolas smilšu laukumā. Trīs reizes nedēļā notiek treniņi sporta zālē. Volejbola spēles pamatus apgūst bērnu dārza audzēkņi un skolēni no 1. līdz 4. klasei. No vecāko klašu audzēkņiem treniņos piedalās tikai Haralds Iesalnieks un Norberts Aleknavičs. Citi jūnijā uz laukuma nav redzēti, kaut gan vārdos dažkārt pretendē uz volejbolistu statusu.

Ilmārs Grudulis

Kārtoja velosipēdistu tiesības

SPORTS

Jau kopš pērnā gada skolā virmoja ideja organizēt mācības, lai iegūtu velosipēdistu tiesības. Pieteikties varēja skolēni no 12 gadu vecuma.

Pavasari sapnis īstenojās. Direktores vietniece mācību darbā Vallija Sīpola sarunāja pasniedzēju no autoskolas „Auto Flora” SIA. Pieteicās piecpadsmit Mētrienas pamatskolas skolēni. Notika trīs nodarbības. Diemžēl daudziem skolēniem tas likās par grūtu un uz nodarbībām nēgāja. Eksāmenu kārtoja 8 skolēni. Finālā velosipēdistu tiesības ieguva četri skolēni – Norberts Aleknavičs, Viktorija Fibiga, Lelde Dane Zommere un Amanda Grina. Pārējiem, kuri vēlējās, nācās braukt uz Madonu un autoskolā kārtot eksāmenu. To izdarīja Lilita Podiņa un Renārs Ivāns.

Eksāmens notika datorizēti un vajadzēja atbildēt uz 10 jautājumiem. Driķstēja būt tikai 2 kļūdas. Eksāmens ilga 10 minūtes.

No nākamā gada Latvijā iecerēts ieviest jaunus Ceļu satiksmes noteikumus, kas lielā mērā dublēs jau esošo regulējumu, taču ieviesīs arī būtiskas izmaiņas satiksmes drošības uzlabošanai. Jaunie noteikumi, piemēram, paredzēs, ka tumsā gājējiem obligāti būs jālieto atstarojošas vestes, riteņbraucēji un elektromobilji varēs izmantot sabiedriskā transporta joslas un Latvijā tiks ieviestas jaunas ceļazīmes un nomainīti apdzīvoto vietu apzīmējumi.

Atbilstoši iepriekš Ceļu satiksmes drošības padomes sēdē nolemtajam ārpus apdzīvotām vietām, kā arī apdzīvotās vietās, kur ceļš nav pietiekami apgaismots, gājējiem, kuri pārvietojas pa brauktuvi vai nomali, būs jābūt tērptiem vestē ar

Notiek eksāmens.

gaismu atstarojoša materiāla elementiem. Savukārt velosipēdam būs jābūt aprīkotam ar atstarotājiem un vadītājam būs jābūt tērptam apģērbā ar labi redzamiem atstarotājiem.

Bērni no 10 gadu vecuma varēs iegūt velosipēda vadītāja apliecību un piedalīties ceļu satiksmē, bet līdz 12 gadu vecumam būs jālieto aizsargķivere. Jaunajos noteikumos tiks paredzēts pienākums velosipēdu vadītājiem pārvietoties ar drošu ātrumu, īpaši tuvojoties slikti pārredzamiem krustojumiem, izbrauktuvēm no blakusteritorijām un citām bīstamām vietām. «Drošais braukšanas ātrums» gan noteikumos nebūs definēts. Šķērsojot brauktuvi pa ietves turpinājumu vai regulējamu gājēju pāreju, velosipēda vadītājam būs noteikts

Viens no laimīgajiem, kas eksāmenu nokārtoja, ir Norberts Aleknavičs.

pienākums braukt ar ātrumu, kas nepārsniedz gājēju pārvietošanās ātrumu.

Solvita Stulpīņa
Vallijas Sīpolas foto

Laimonim Tumanovam – 60

MŪSU JUBILĀRI

Vai tiešām 60?!

Ar tādu pretjautājumu atbildēja jubilārs, kad ar ziediem, dāvanām un sirsnīgiem vēlējumiem sveicām Laimoni 20. jūlijā. Sirdī nejutos tik daudz gadiem bagāts, ja nu vienīgi sudrabetais matu cels vedina aizdomāties.

Daudzkrāsains vasaras ziedu klēpis ar katras puķes vienreizīgo skaistumu ir pielīdzināms cilvēka dzīves gadiem. Katrs gads ir iekrāsojies atmiņās ar piedzīvoto daudzveidību, ar pārdzīvotā dziļumu, ar gūtajām atziņām par dzīves vērtībām.

Laimonis Tumanovs – jaunākais no trijiem brāļiem, dzimis mētrēnietis un palicis darbā un dzīvē ar saknēm vietējais. Daļa darba gadu aizvadīti kolhozā „Līdums” par šoferi, traktoristu, gāzes atslēdznieku, pēc tam kopā ar dīvesbiedri Ligitu izveidoja zemnieku saimniecību „Cīrulīši”, kuru kopj, pilnveido un attīsta, kur viņa prāts, plecs un nenogurstošās rokas ir vienmēr vajadzīgas.

Ilgus gadus Laimonim sirdslieta ir darbs ceļu policijā, kur gandarījumu dod ne viens vien novērsts ceļu negadījums. Viņš atrod laiku arī tūristu pārvadāšanai ar autobusu, kā arī brīvos

Jubilārs sveicēju pulciņā.

Optimisms – kvalitatīvas dzīves pamats.

Mazbērnu gaidītais viesis – Ziemassvētku vecītis.

brīžos uzspēlēt bumbu ar bērniem un mazbērniem.

Lai turpmākajās dzīves gaitās piepildās jubilejas vēlējumi un rodas jaunas ieceres!

Daudz baltu dieniņu vēlot –
brāļa Jāņa ģimene

Stomatologi: bērniem jāizmanto iespēja apmeklēt zobārstu par brīvu

JŪSU VESELĪBAI

Vasara ir laiks, kad bērni un jaunieši izbauda brīvdienas un atpūšas no saspringtā mācību laika. Nenoliedzami, viens no lielākajiem bērnu vasaras priekiem ir saldējums un dažādi citi našķi, kas, nenoliedzami, atsaucas arī uz bērnu zobu veselību. Rūpes par zobiem sākas jau agrā vecumā, līdz ar to vecākiem būtu pastiprināti jāuzrauga bērnu mutes higiēna, kā arī jāmāca bērniem pašiem rūpēties par savu veselību, jo nereti mazie nebēdīgi cenšas izvairīties no šī visnotaļ svarīgā ikdienas rituāla, kā zobu tīrīšana. Agrīnā vecumā ļoti svarīga ir bērna vecāku attieksme pret zobu kopšanu, kas veido vispārējo bērna priekšstatu par zobārstniecību. Veselības centrs „Adoria” aicina vecākus pievērst uzmanību savu bērnu mutes higiēnai un veselībai, lai jau bērnībā nerastos nopietnas zobu problēmas, kuras var ietekmēt turpmāko mutes veselības stāvokli. „Vecāku aizņemtība, nepareiza zobu tīrīšana un lielā bērnu kāre pēc saldumiem

bieži vien ir galvenie iemesli, kāpēc maziem bērniem nākas pavadīt laiku zobārstniecības kabinetā. Jaunie piena zobi nav tik stipri, tāpēc tie dažādu faktoru ietekmē bojājas. Prieccē, ka ir vecāki un vecvecāki, kuri, neskatoties uz bērna bailēm, regulāri ved uz centru, lai pārbaudītu jaunus zobus”, apgalvo veselības centra „Adoria” zobārste Līga Štagare. Zobārsta apmeklējums ne tikai ļauj uzlabot zobu stāvokli, bet arī sniedz iespēju noskaidrot, kā pareizi rūpēties par zobiem turpmāk.

Sākt mutes dobuma kopšanu ieteicams jau ar pirmo piena zobu parādīšanos. Sākumā šo pienākumu uzņemas vecāki, taču bērniņam kļūstot vecākam ir jāsāk paskaidrot, cik svarīgi ir regulāri un pareizi tīrīt zobus. Vajadzības gadījumā ir iespēja vērsties arī pēc palīdzības pie bērnu stomatologa. Pieredzējuši ārsti pastāstīs bērnam par pareizu zobu tīrīšanas tehniku saprotami, interesanti un aizraujoši.

Ļoti svarīgs nosacījums veselīgiem zobiem ir pareizs uzturs. Galvenais bērnu un pusaudžu zobu ienaidnieks ir saldie un

skābi saturošie gāzētie dzērieni. Nepareizs uzturs kopā ar sliktu mutes dobuma higiēnu neapšaubāmi radīs zobu saslimšanas un izjauks bērna organisma līdzsvaru kopumā.

Veselības centrs piedāvā zobārstniecības pakalpojumus gan pieaugušajiem, gan bērniem. Jaunās zobārstniecības iekārtas padara zobu labošanas procesu nesāpīgāku, līdz ar to bērniem pamazām pazūd bailes un nepatika pret procedūrām. **Rūpēs par mūsu jaunatnes veselību, veselības centrs „Adoria” ir gatavs rast iespēju bērniem līdz 18 gadu vecumam nodrošināt zobu aprūpi bez maksas.** „Adoria” aicina savlaicīgi pievērsties bērna veselībai un izmantot vasaras brīvlaiku, lai atnāktu uz bezmaksas pārbaudēm, kā arī saņemtu konsultācijas no centra zobārstiem.

Vienmēr esat laipni gaidīti veselības centrā „ADORIA”,
Aleksandra Čaka iela 70-3,
Rīga, LV-1011,
tālrunis: 67315000,
fakss: 67847097,
e-pasts: info@adoria.lv

Pirms Jāņiem

Pirms Jāņiem un skaistā Līgo vakara visiem vienmēr daudz darba. Mājas jārotā, pagalmi jāsapoši. To darīja arī mūsu pagastā. Pirms svētkiem pie Piemiņas akmens un pie pagasta iestādēm tika stādītas krāšņākās rudens puķes – samtenes. Tās priecēs ikvienu vasaras karstumā un rudens lietainajās dienās. Paldies Jeļenai Strogovai par ieguldīto darbu un patiesi lielu atbildības sajūtu pret savu Mētrienu. Paldies Jānim Zepam par sagādātajiem stādiem.

Mētrienas pamatskolas skolēni pabeidza

darbus pie auto pieturas pagasta centrā. Uz svaigi zaļās nokrāsotās sienas uzplauka skaisti raksti. Paldies skolotājai Lolītai Justei un viņas skolēniem!

Artūrs Krauklis

17.05.1959. – 11.06.2014.

MŪŽĪBĀ AIZEJOT

2014. gada 11. jūnijā aizvērās Artūra Kraukļa dzīvesgrāmata – pašā vasaras plaukumā, pašā dzīves pilnbriedā. Šajā saulē nodzīvoti vien 55 gadi.

Artūrs piedzima 1959. gada 17. maijā Jēkabpils rajona Dignājas pagasta „Piļdobēs”. Vecākiem viņš bija pirmais bērns. Vēlāk šo sauli ieraudzīja māsa Edīte, Dzintra un Ērika. Skolas zinības apguva vietējā pamatskolā, tad devās mācīties uz Daugavpili par šoferi. Kā jau ikviens to gadu jauniešs, arī Artūrs dienēja padomju armijā, pēc atgriešanās no dienesta pirmā darba vieta bija saimniecībā „Dignāja”. Jaunības plaukumā labākas dzīves meklējumos Artūrs atnāk strādāt uz kolhozu „Līdums” par šoferi. Kopš šī laika Artūrs ir mētrienietis – nodibina ģimeni ar Ināru. Ģimenē aug bērni – Jana, Baiba un Roberts. Daudzreiz Artūrs tika pametis Mētrienu, bet vienmēr atgriezās. Un tā arī tagad viņš mūžam dusēs

Ozolkalna kapos, ko nu sauc par savu. Kas palika mums – palicējiem no viņa mūža? Atmiņas par izpalīdzīgu, strādīgu, jautru cilvēku. Un vēl ilgi mēs atcerēsimies viņa īpatnējo humoru, runas veidu,

ar viņu kopā nekad nebija skumji. Uz šīs zemes paliks bērni – Jana, Baiba un Roberts. Aivaram, Jonam un Līvai paliks kopā pavadītie brīži, kāda pasēdēšana, iepazīšanās un ieešana Artūra dzimtā. Arī mazmeitai Kristai būs kas sakāms par vectēvu, bet Adrians un Ričards vectēvu tā arī neiepazīna. Pēc gadiem vectēva vārds būs lasāms tikai kapakmenī. Draugi atcerēsies kopā pavadītos brīžus, kad, risinot sarunas, aizmirsās viss – ģimene, darāmie darbi, un laika izjūta bieži pazuda makšķerējot upes vai ezera krastā, kur pagāja daudzas viņa dzīves stundas. Ūdeņu mūzika baroja viņa dvēseli, pieļēja to ar mūžības dzīvības mūziku. Žēl, ka vairs nevaram pajautāt, kādas domas viņš domāja vienatnē... Bet lai paliek kā bijis. Loks ir noslēdzies, turpinājuma dzīvesgrāmatai vairs nebūs...

Lai Artūra zemesdaļa dus Dieva mīrā, bet viņa dvēselei lai viegls un gaišs ceļš uz debesīm. Tuviniekiem vispatiesākā līdzjūtība, Artūru zaudējot.

Eugēnija Jermacāne

Alfrīds Treknais

02.06.1954. – 28.06.2014.

2014. gada 28. jūnijā 60 gadu vecumā pēc smagas slimības šis zemes dzīvi beidza Alfrīds Treknais. Lai arī piedzima viņš Barkavas pagasta „Amatniekos” 1954. gada 2. jūnijā, tomēr liela daļa dzīves saistīta ar Mētrienu. Te bija māsa Laimdota, arī atestāts par pamatizglītību iegūts Mētrienas skolā. Tālākais dzīves ceļš ved uz Cēsīm apgūt elektriķa arodu. Pirmā darbavietā ir Līgatnes papīrfabrikā. Protams, tālāk seko dienests padomju armijā trīs gadu garumā. Un atkal atgriešanās Mētrienā. Alfrīds strādā kolhozā „Līdums” par elektriķi. Šeit 1976. gada 26. jūlijā nodibi-

na ģimeni ar Alīnu. Ģimenē aug četri dēli – Austris, Viktors, Guntis un Mārtiņš.

Alfrīds paliks atmiņās ar savu atbildības sajūtu pret veicamo darbu, nekad neteica – man ir brīvdiena... Vienkārši klusēdams paņēma instrumentu somu un veica darāmo. Daudzās mājās viņš salaboja elektrotehniku, atjaunoja elektropadevi.

Pēdējos dzīves gadus viņš atkal dzīvo „Amatniekos”, strādā ceļu būvē par elektriķi. Nu jau dēli nodibina ģimenes un Alfrīda dzimtā ienāk Marika un Sarmīte. Miļi vienmēr gaidīti ir mazbērni Rihards

un Helēna, bet Marta un Amanda tiekas ar vectēvu ik dienu. Īpaši grūti ir dzīves pēdējie gadi – smagi slimo un pēdējā tikšanās reizē ar māsa teic – neraudi... Protams, sāp tuva cilvēka aiziešana, bet centies neraudāt, jo Alfrīdam vairs nesāp. Viņa dvēsele dodas pie Dieva.

Atcerēsimies šo pieticīgo, kluso, strādīgo cilvēku ar labiem vārdiem. Lai neaizaug taciņa līdz viņa pēdējai atdusas vietai. Aiziešanai nav beigas, aizmirstība – lūk, ceļa gals. Lai Dievs dod spēku tuviniekiem smago bēdu izturēt.

Eugēnija Jermacāne

Divi mīļi acu pāri
Tā kā zvaigznes spīd.
Divi mīļi acu pāri
Grib tev pasacīt.
Mana mīļa māmuliņa
Saulīti ir atnesusi
Priekšautiņā iesējusi,
Gaišu dienu dāvājusi,
Mīļus vārdus runājusi,
Šūpla dziesmu dziedājusi.

/V. Kokle-Līviņa/

Sveicam

Dinu Freimani un Jāni Zaķi ar dēliņa
Jāņa piedzimšanu;
Evitu un Jāni Krastus ar dēliņa Kalvja
piedzimšanu.

Lai bērniņu mīl uz zemes un sargā
no debesīm.

Mētrienas pagasta pārvalde

saudzīgs vēja zvaniņš
dienas šūpolēs
ieskandina dzīvesprieku
koka galotnēs
ēju skanot dienā
domām iesilstot
vasarai par prieku
saulē sasildos

/Inese Tora/

Sveicam jūlija jubilārus!

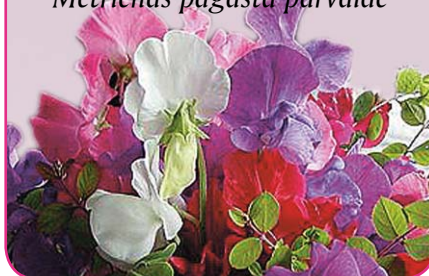
Artūram Amatam	30.07. – 25
Laumai Freijai	21.07. – 25
Laumai Kirsānovai	22.07. – 25
Stepanam Hristenko	30.07. – 30
Jogitai Mūrmanei	13.07. – 30
Ilgonim Bušam	15.07. – 40
Džinetai Āzacei	22.07. – 45
Inesei Podiņai	22.07. – 45
Laimonim Tumanovam	20.07. – 60

Es palūgšu pļavai visskaistākos ziedus,
Lai pītu tev vainagā saldāko smaržu.
Es palūgšu debesīm spožāko zvaigzni,
Lai ceļš tev zvaigžņots šovakar būtu.
Es palūgšu saulei saulstaru glāstu,
Lai sasilda tevi, kad tev būs auksti.
Es palūgšu ezeram ūdeni dzidru,
Lai aizskalo tavas pelēkās domas.
Es palūgšu putniem rīta dziesmu,
Lai tavi sapņi pretī jaunai dienai ietu.
Es lūgšos Dievam par visiem un visu,
Kas cilvēka sirdī dziļi ir paslēpts.

/S. Piceļēviča/

Mīļi sveicam pirmsskolas
skolotāju Aigu Ivānu jubilejā!
Mētrienas pagasta pārvalde

Saule dienu dienā spīd,
Bērni dienu dienā nāk
Saulē stars, kas dienu dienā,
Apspīd visu pasauli
Un, kas dienu dienā būs,
Laimīgs visu laiku.

Sveicam skolotāju Aigu Ivānu
dzimšanas dienā!

Mētrienas pamatskolas kolektīvs

Paziņojums

Publiskais interneta pieejas punkts
slēgts no 28. jūlija līdz 3. septembrim.
Vadītāja atvaļinājumā.

Sludinājums

Gatavoju visāda veida ziedu pušķus,
sēru vainagus. Tos iespējams pasūtīt.
Tālrunis 28390622, Gunta Pastare.

LĪDZJŪTĪBAS

Priedes sērās šalko klusi,
Bērzi zaļās galvas liec.
Kādēļ, sirds, tu aprimusi?
Vēl tik maz zem saules iets.

2014. gada 11. jūnijā 55 gadu vecumā
miris **Artūrs Krauklis**.

Lai vieglas smiltis aizgājējam un
patiesa līdzjūtība tuviniekiem.
Mētrienas pagasta pārvalde

Ziedi reiz nobirst – un to vairs nav.
Tikai smarža saglabājas stipra
Mūsu atmiņu dārzos.

/P. Vīlīps/

Skumju brīdī esam kopā ar
Ināru un viņas ģimeni, pavadot vīru,
tēvu, vectētiņu smilšu kalniņā.
Dāmu deju grupas „Saulgriezes”
meitenes un vadītāja

Kam, tētiņ, tālu gāji,
Kā saulīte norietēji?
Mums pietrūka mīļu vārdu,
Tava gudra padomiņa.

Esam kopā ar **Austri Trekno un viņa
ģimeni**, tēti smilšu kalniņā pavadot.

Senioru deju kolektīvs „Mētra” un
vadītāja

Kā putni aiziet dusēt
Gar vakara debess malu,
Tā aiziet mūsu mīļie
Uz kluso mūžības salu.

/K. Skalbe/

Kad brālis aizvadīts mūžībā, mūsu
līdzjūtība **Laimdotai Sniedzei**.

Bijušās darbabiedrenes Mētrienas
pastā Aija, Aina, Lelde

Paldies deju kolektīvam „Saulgriezes”, novada sociālā dienesta darbiniecei pagastā Ritai Šuvcānei, šoferītim Viktoram Aleknavičam, Jānim Tropam, Jānim Zepam, izvadītājai Eugēnijai Jermacānei un visiem radiem un draugiem, kas bija kopā ar mums grūtajā brīdī, pavadot Artūru Kraukli pedējā gaitā.

Tuvinieki